

Casa carrer del Pont, 49, 51 i 53

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Carrer del Pont núm. 49, 51 i 53
Emplaçament	Al Carrer del Pont en tres blocs situats a la part de més al nord-oest fent mitgera amb la núm. 47 i cantonada amb el carrer de sant Joan
Alçada:	578,6
Coordenades:	
Latitud:	42.100936972353
Longitud:	2.2201923352542
UTM Est (X):	435520
UTM Nord (Y):	4661278

Classificació

Número de fitxa	08237 - 64
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Any	1899-1900
Autoria de l'element:	JR
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	El conjunt dels dos blocs que serviren per acollir treballadors de les fàbriques avui dia estan deshabitats i els pisos buits amb les cobertes en mal estat, pèrdues del material de cohesó, pedres despreses i enlluïts parcialment caiguts.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Número inventari	Sí. IPA. Núm. 23781
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Altres

Titularitat	Privada
Titular:	5614403DG3651S0001QR, 5614402DG3651S0001GR
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dc., 05/07/2023 - 01:36

Descripció

Conjunt de blocs d'habitatges destinats a treballadors de les fàbriques de Cal Trinxet i Cal Guixà i erigits entre el 1899 i 1900 a prop del tancament del portal del carrer del Pont i delimitant amb el raval desenvolupat al costat del camí entre el que seria el pont i el portal, en un moment que Sant Quirze patia un puixant creixement econòmic i industrial fruit de les empreses creades al costat del riu (Can Trinxet a l'emplaçament de l'antic molí bataner nou) i Can Guixà. Per a poder acollir treballadors vinguts de fora, els empresaris i amos de les mateixes fàbriques van haver d'erigir blocs d'habitatges de nova creació a cada extrem del carrer del Pont i del carrer Torelló. Es tractava de dues parcel·les que aglutinen tres finques de planta rectangular i compostes per PB + 2 pisos i sota teulada coberts amb teulada a dues vessants de teula ceràmica àrab i amb el carener paral·lel a la façana principal que mira al carrer del Pont. Les divisions internes són amb forjats de fusta i les parets de maçoneria. La composició és geomètrica i ordenada, típica de l'arquitectura industrial amb un predomini del massís respecte el buit i amb lús del maó cuit combinat amb pedra. A la planta baixa s'obren diverses portes que accedeixen a locals comercials, tallers o obradors algunes d'elles coronades amb llinda de fusta, altes amb un arc de mig punt de maons ceràmics. També hi ha l'accés als habitatges de la planta superior resolts mitjançant portes amb gelosies i reixes de ventilació fetes en ferro forjat i amb les dates de 1899 i 1900 corresponents amb l'acabament dels pisos. En total hi ha 7 portes a la planta baixa repartides entre les finques 49, 51 i 53 i tres accessos als habitatges. La distribució de la planta primera és a partir de la seriació d'alternar finestres rectangulars i balconeres amb balcons sobresortint del pla de la façana i amb les llosanes de pedra i balcó de forja amb els barrots tornejats. En total hi ha 6 obertures per les núm. 49 i 51 i 5 més a la núm. 53. Els muntants i brancals són de maó ceràmic i coronats per arcs rebaixats també de maó. La planta segona erigida damunt de la de sota seu presenta el mateix nombre d'obertures i amb la mateixa disposició amb la diferència que els balcons tenen menys volada. Una cornisa correguda separa externament aquestes divisions. L'amplada sota teulada està il·luminada per petites finestres de ventilació de mida rectangular i situades en la mateixa posició que les de les plantes inferiors i amb la diferència que les del núm. 49 i 51 són més petites que el núm. 53 També estan separades per una cornisa de maó. La façana és coronada per una cornisa de tres filades de maó ceràmic disposat en degradació que sosté la coberta. Les finestres de les golfes del núm. 53 són més grosses, coronades per un arc molt rebaixat de maó i la cornisa que corona la façana té dues filades de maó pla i un fris decoratiu de dent de serra en maó ceràmic. A la reixa de la porta hi ha les inicials GR o Ramon Guixà, promotor dels habitatges. L'aparell és de còdols de riu mal treballats i escairats, units amb morter de ciment i disposats en filades irregulars i horitzontals amb els brancals de les obertures fetes amb maó ceràmic seguint les tècniques de l'arquitectura industrial. A la façana del darrere que mira a les hortes hi ha un predomini del buit respecte el massís ja que està protagonitzada per galeries coronades per arcs rebaixats sostingudes per pilars de pedra damunt d'impostes i cornises i amb les baranes dels balcons amb barrots de ferro de secció circular i passamà pla. A cada planta hi ha un conjunt de quatre arcades repartides en les tres plantes pis i a les golfes hi ha obertes unes petits finestres quadrangulars de ventilació.

Observacions:

Conjunt d'habitatges construïts a finals del segle XIX i principi del XX per acollir treballadors de les fàbriques de Can Trinxet i Can Guixà. De fet aquests dos edificis van ser finançats pels amos de Can Guixà com ho testimonien les inicials que hi ha gravades en les reixes de les gelosies de damunt de la port. Guarden estretes relacions amb les finques del carrer Torelló, doncs tenen la mateixa tècnica constructiva, composició de les obertures en les façanes.

Reuneix ells cànons i les característiques pròpies de l'arquitectura industrial del país.

Història

Aquest conjunt d'habitatges datats de la fi del segle XIX i principi del segle XX formarien part de les construccions erigides pels promotors de les fàbriques Sant Quirzenques, principalment els Guixà ja que hauran de portar homes de confiança, treballadors i majordoms amb la qual cosa s'habilitaran pisos i habitatges al costat de la fàbrica i també a dins del nucli antic i entorns. Aquest en podria ser el cas del bloc d'habitatges en el que ens estem referint i també els ja citats al carrer de Torelló a la part baixa on guarden moltes semblances arquitectòniques a raó que foren construïts en un mateix període constructiu, per un mateix promotor i amb un mateix fi: acollir les famílies nouvingudes i contractades per a treballar en la nova indústria del tèxtil i del cotó

Bibliografia

SERRALLONGA URQUIDI, JOAN; 1998. Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat

